

ЗА УСТА ТА, УСТНИ ТЕ, ЗЪБИ ТЕ И ЯЗЫКЪ-ТЪ

Треба да си дръжиме устата съ голъма чистота и въ естественний тѣ си образъ; да не ги отваряме безъ нужда: да не ни мързи да ги моеме съка сутрень сосъ вода, и да не туряме нищо, кое може да ги овоци или да ги омърси.

Много пжти дѣца та, като ядѣтъ напжлноувать си уста та, що то не можатъ да си отджхнатъ; това е единъ обычай злонавенъ и вредителенъ на здравіе то.

Явно е че дѣца та си развалятъ устни те като ги хапятъ сосъ зѣби те, или като ги кривятъ, като ги вдигатъ много, като ги теглятъ съ прѣсти те си. Не треба да си отваряме устни те што то да ни ся видятъ зѣбите; но треба да ги дръжиме естествено.

Много дѣца си развалятъ зѣби те, или що то ги не чистятъ, или що то ги чистятъ сосъ вредителни нѣща, или що то ядатъ нѣща кои то можатъ да ги почернятъ или развалятъ, или що то вадятъ гозди сосъ тѣхъ или що то ги връзватъ сосъ конци и други нѣща, кои то можатъ да ги строшатъ.

Нуждно е да си очистюваме зѣби те, най повече слѣдъ яденіе то, сосъ край-тѣ на едно перо, а не сосъ игла или сосъ ножъ, и послѣ да ги отриваме сосъ една влажна кърпа; но да ся вардиме да не го правиме на трапеза та.

Да си кривиме зѣби те или да ги чукаме сосъ мятежъ, е едно злонавіе, или да гризиме ноктя те си или нѣкое дръво или да чупиме сосъ тяхъ какво да е нѣщо.

Мнозина продължаватъ, скѣсяватъ и шаватъ невнимателно языкъ тѣ си. Не знаеме кого да укориме повече, да